

ČLUNK(N)OVINY

občasník obcí Člunek, Kunějov, Lomy

cena: zdarma

Přehled

- » UDÁLO SE
- » CO NÁS ČEKÁ
- » ROZHOVOR S...
Janem Beránkem
- » VZPOMÍNKY PAMĚTNÍKŮ
rok 1968
- » NÁVŠTĚVA V...
čluneckém kostele
- » SERIÁL NA
POKRAČOVÁNÍ
SDH Člunek
- » SEZNAMTE SE...
- » BLESKY Z UDÁLOSTÍ
- » PRAKTICKÉ INFORMACE

Pojďte přispět do místních novin!

Máte nějaký nápad, připomínku nebo příspěvek? Rádi byste se s námi podělili o něco zajímavého?

Kontaktujte
Lucii Filsakovou
tel.: 607 656 158
e-mail:
lucaschmied@gmail.com

Uzávěrka k příštímu číslu bude v pondělí 3. ledna 2022.

Úvodník

Lucie Filsaková

A je to tady! Konečně! Velké překvapení, o kterém se už možná řada z vás dozvěděla ještě dříve, než stránky obecních novin – Člunk(n)ovin začaly vyjíždět z tiskárny. Pro mě tím vznikla nová příležitost. Když za mnou přišla místostarostka Simona Palová, jestli bych se zhostila práce na místním plátku, neváhala jsem. Už jako malá jsem si vydávala doma svoje noviny a později pracovala pro MF DNES jižní Čechy. A musím se

přiznat, že jsem ráda, když se mohu dát s někým do hovoru, podívat se, co se kde děje, zkrátka být všude. Jak už jsem o sobě zaslechla... redaktorka Zorka Horká.

Proto uvnitř Člunk(n)ovin najdete články, ale i fotky z akcí, které se v našich třech obcích uskutečnily. Také jsem zašla na čaj a vyzpovídala místní pamětníky. Ještě teď mám husí kůži, když si vzpomenu na svou cestu do zvonice. Nad hlavou mi pískali a létali netopýři, ale zkrátka článek o čluneckém kostele jsem chtěla! Možná se už doma bojíte, co přijde příště. V hlavě už se mi něco rodí. Ale teď nebudu zdržovat, konec řeči a běžte číst!

Další vítání občánků

*text: Lucie Filsaková
foto: Martin Kozák*

Kunějov/V neděli 12. září přivítala místostarostka obce Simona Palová za přítomnosti starosty Jana Beránka šest nových občánků pocházejících z Člunku a Lomů. Tato tradice

byla obnovena roku 2016. Od té doby bylo přivítáno celkem 40 dětí (pozn. red. děti narozené od roku 2013). Zleva: místostarostka Simona Palová, Filip Dušek, Karolína Machová, Matyáš Pavel Křenek, Stela Svobodová, Anna Skalníková, Antonín Lubina, Romana Matějková.

Členku Klubu 3. armády vozili američtí vojáci v džípu. Ted' se projíždí Českou Kanadou

Člunek se stal jedním z míst, kam každoročně zavítají členové Klubu 3. armády. Předtím objedou jihozápadní Čechy a podívají se i do Normandie. Rok končí oslavami ve stylu amerických osvoboditelů

text a foto: Lucie Filsaková

Člunek/V sobotu 17. července zavítal po roce do Člunku Klub 3. armády Plzeň. Ten opět připomněl veřejnosti vojenskou historii související s druhou světovou válkou. Setkání na hřbitově bylo zahájeno minutou ticha za padlé vojáky. Přítomna byla i čestná jednotka. Slova se ujal také občan Člunku Antonín Hynek. Ten přítomným vyprávěl o zde pochovaných sestřelených letcích. „Bylo to mezi Člunkem a Lomy na poli za rybníkem Komorou v katastru obce Lomy. Bohužel katolická církev si nepřála, aby byla pamětní deska umístěna na lomovské kapli. Z toho důvodu se nachází zde, bohužel na márnici,“ vyprávěl Hynek, milovník historických knih od Miroslava Šaška.

Tento klub byl založen 12. března 2005. Je to symbolické, protože o šest let dříve vstoupila Česká republika do NATO. Téměř všichni členové byli členy jiných klubů, kde nebylo nutné dodržovat druhoválečnou ústrojí a rok výroby válečných vozidel. „Odešli jsme proto, že jsme měli jen jiný názor na historická fakta a hlavně se zajímáme o historii celé války a průběh jednotlivých bitev. Dospěli jsme téměř k dokonalosti, kdy američtí veteráni, kteří bojovali až ve Vietnamu, přiznali, že vozy z druhé světové války viděli na vlastní oči až na Slavnostech svobody v Plzni,“ vysvětlil major Polívka alias major Fery.

V klubu je 56 členů ve věku od 18 do 83 let, mezi ně patří i 9 žen. Příběh jedné z nich je podle majora Polívky jako vystřižený z románu. Její rodiče byli v roce 1944 v diplomatických službách ve Francii. „Tak se stalo, že po normandské pláži vozili američtí vojáci v džípu pětileté české děvčátko. Naše Anny na to dodnes s dojetím vzpomíná,“ líčí major Fery.

Klub sdružuje členy z celých Čech. „Jsme majiteli přibližně 156 veteránů, nejen druhoválečných. Mezi nimi najdete také osobní „ameriky“, dále několik autobusů – školní americký autobus, horský autobus Tatra a také jediný autobus na světě, a to švýcarský pojízdný rentgen s vysouvací čekárnou pro pacienty. Ten se v současné době rekonstruuje. Máme také několik kořistních vozidel KdF/VW82. Byli jsme také majiteli jediné vojenské limuzíny Cadillac. Nyní je vystavena v muzeu v Řecku,“ říká major Polívka.

| Vojenští veteráni si společně s návštěvníky vyslechli americkou i českou hymnu. Někteří i zpívali.

Svou cestu začínají pravidelně první sobotu v novém roce v Praze na Kampě. Poté následuje několik akcí až do posledního pátku v měsíci dubnu, kdy jsou členové klubu pozváni s vozy na ambasádu Spojených států amerických, kde mají možnost podat si ruku se současným ambasadorem. „Tím zahajujeme Slavnosti svobody. Ihned na začátku května

vyjíždíme do jihozápadních Čech, kde za čtyři dny navštívíme 36 měst a obcí. Najedeme asi přes 600 km a vracíme se do Plzně a v neděli se zúčastňujeme přehlídky na „Champs-Élysées“ (pozn. red. Klatovská třída),“ říká Polívka.

Po skončení slavností a odpočinku se vydávají v červnu na vyloďovací pláže do Normandie, nebo do belgických Arden.

| Památku padlých letců uctil i starosta obce Jan Beránek.

| Občané uctili památku letců, přišli se podívat na dobová vozidla, uniformy a vyposlechnout si zajímavé historické příběhy.

Kromě plánovaných akcí vychází vstříc starostům okolních obcí, kteří je žádají o předvedení jejich techniky. Od roku 2002 navštěvují oblast České Kanady, kde u památníků padlých amerických

letců položí květiny. Při této příležitosti zavítají do muzeí a pevností v této lokalitě. „Do konce roku pořádáme ještě několik akcí, například 11. listopadu, Den veteránů. Každoročně končíme v prosinci vánoční

party na Americké třídě v sále Alfy. Tam v roce 1945 pořádali taneční večery i naši američtí osvoboditelé,“ doplňuje major Fery se slovy – Bůh ochraňuj armádu Spojených států.

Mezi kunějovskými rybníky projížděl Jaguar MKV i Maserati Indy

Začátkem června projíždělo Kunějovem a Člunkem celkem 90 historických vozidel vyrobených do roku 1991. Nejstarším vozem byl Jaguar MKV saloon z roku 1949. Některé posádky sice cestou zkomly, ale to je neodradilo a dostavily se i do Kunějova, kde započala měřená zkouška vedoucí právě do Člunku. K vidění byly stroje jako Lancia Stratos, De Tomaso Pantera, Ford Falcon Futura Convertible nebo Maserati Indy

Text a foto: Lucie Filsaková

Člunek, Kunějov/ „Spring Classic je společenská akce milovníků automobilové historie s neopakovatelným sportovním nábojem. Nezáleží přitom na nejvyšší dosažené rychlosti či zručnosti při průjezdu zatáčkami,“ popisuje ředitel soutěže Pavel Kacerovský.

V této soutěži rozhoduje o vítězi dokonalá souhra mezi jezdcem a navigátorem během zdolávání speciálních testů, ve kterých se měří čas s přesností na setinu sekundy. „Jedná se tedy o setinovou rallye klasických sportovních vozidel vyrobených do roku 1991. Účastníci obvykle zavádí na nejhezčí místa nejen jižních Čech,“ říká Pavel Kacerovský. Při premiérovém ročníku jela vozidla z Písku na Šumavu. Záříjový podnik startuje

Dokončení na další straně

| Historická vozidla projížděla vsí. Řidiči troubili a mávali přihlížejícím.

Dokončení z předchozí strany

pravidelně na českobudějovickém náměstí a posádky vozů směřují do centra Českého Krumlova. Středobodem rallye je každoročně hotel Resort Relax na břehu Lipna.

Ve druhém ročníku Spring Classic startovalo 90 vozidel. „V případě jednodenního závodu to považují za slušné číslo,“ hodnotí Pavel Kacerovský, který má v oblíbených anglických sportáky z 60. a 70. let. Bohužel žádný takový mu v garáži zatím nestojí.

Většina posádek je dvoučlenných. Často ale rodiče vezmou s sebou do auta děti, některé dokonce navigují, jak podotýká Pavel Kacerovský, velmi úspěšně. Aktivně se do akce zapojilo celkem 200 veteránistů.

Nejstarším vozem na startu byl Jaguar MKV saloon z roku 1949. Auto bylo v původním zachovalém stavu, v němž bylo před pěti lety dovezeno z Velké Británie. Na trati ho představila posádka František Fošum a Ivan Kubiš.

František Fošum z Vodňanska se této soutěže zúčastnil podruhé. Jaguar MKV z roku 1949 není jeho jediným vozidlem. „Staráme se o tato auta, opravujeme je. Už můj otec se o ně zajímal,“ vysvětluje. Cestou ho naviguje kolega Ivan Kubiš. „Opravujeme spolu auta a jsme spolu na stejné vlně,“ říká. Počasí tohoto jezdce také nerozhodí. „Letos jsme sice jeli se zavřenou střechou, ale i když ji máme otevřenou, počasí nám nemá šanci tenhle zážitek zkazit,“ popisuje majitel, kterému vždy dodávají další energii lidé, kteří stojí ve vsi a mávají. „Je to pro nás rozptýlení a je příjemné je vidět,“ uzavírá.

Komplikace pořadatelům způsobovala různá omezení související

| Někteří si vychutnávali pohled na historická vozidla od svých domů.

s pandemií covid-19. Akce se totiž měla původně uskutečnit už v polovině dubna. „Stejně jako před rokem jsme tedy museli vše připravovat dvakrát, když se soutěž vždy konala v náhradním termínu,“ říká Kacerovský. Za zmínku podle něho určité stojí měřená zkouška vedoucí z Kunějova do Člunku. Startovala na hrázi mezi kunějovskými rybníky a cíl byl po navigačně náročném odbočení u hřiště ve Člunku. „Nejenže výrazně promluvila do konečného pořadí, také se ale díky ní potom dlouho diskutovalo do noci. Některé posádky dokonce ani nenašly cíl,“ říká s úsměvem ředitel soutěže.

Na nohejbalových turnajích si zahráli Stopy vajec i Psychopati

V Lomech i ve Člunku se konaly tradiční nohejbalové turnaje. Na tom lomovském nechyběla dražba bramboráku. Ve Člunku vyhlášovali nejstaršího a nejsympatičtějšího hráče

Lucie Filsaková

Člunek, Lomy/V sobotu 14. srpna se uskutečnil v Lomech 27. ročník nohejbalového turnaje. Poslední tři roky ho pořádá Společenství přátel sportu, předtím se o to staral Sbor dobrovolných hasičů Lomy. Letošní turnaj zahájil starosta Jan Beránek.

„Turnaj navazuje na tradici hraní nohejbalu již dávno před vznikem samotného turnaje. V Lomech je to velice populární sport,“ uvedl Tomáš Křenek, jeden z hlavních organizátorů. Celkem se zúčastnilo 11 mužstev. První místo obsadil tým Jindřichův Hradec, druhé místo patřilo Psychopatům. Na třetím místě skončil domácí tým Game Over.

Poslední bramborák stál v Lomech více jak 2 tisíce korun

Nejsympatičtějším hráčem byl vyhlášen Pavel Strnad.

Jako každý rok i letos se v Lomech pekl vynikající tradiční bramborák. „Už pět let dražíme poslední bramborák. Je to velice úspěšná tradice, která vynesla 2200 korun. Účastní se jí i místní,“ řekl Křenek.

Výdělek z nohejbalového turnaje se používá na tradiční ukončení léta, které pořádá Spolek přátel sportu pro místní v polovině září. Všichni si přijdou na své, hrají se šipky, pétanque, stolní tenis, golf a další hry,“ uzavírá Tomáš Křenek.

Další nohejbalové klání se konalo v sobotu 28. srpna ve Člunku. Druhého ročníku Memoriálu Jaromíra Tippla pořádaného SDH Člunek se zúčastnilo pět týmů. „Očekávali jsme větší účast.

| Na hromadné fotce chtěli všichni vypadat co nejlépe. Snad se to povedlo.

foto: Alena Klimešová

Bylo domluveno 9 mužstev, ale kvůli špatné předpovědi některá z nich nedorazila. Dalším důvodem, proč u nás nebyla účast tak hojná, je i asfaltové hřiště,“ řekl jeden z organizátorů Jaroslav Filsak mladší. Na asfaltovém povrchu to hráčům klouže a často odjíždějí domů s odřeninami. Člunečtí nohejbalisté doufají, že se brzy dočkají nového hřiště.

První místo obsadili hráči z týmu Stopy vajec. Ti zároveň obhájili své loňské vítězství. Další v pořadí se umístilo mužstvo pojmenované My tři v čele s Miroslavem Pospíchálem mladším. Pohár za třetí místo získal domácí tým Pokémoni. Ten jim ještě chyběl do sbírky.

Byly vyhlášeny i další dvě kategorie. Cenu nejstaršího hráče dostal Jaroslav Schmieď z Jindřichova Hradce. Ocenění za nejsympatičtějšího hráče patřilo Martinu Laudátovi. „Letošní výtěžek z turnaje jsme se rozhodli využít ke koupi nové lednice do místní klubovny,“ sdělil Filsak.

ČLUNEK

1. místo – Stopy vajec
2. místo – My tři
3. místo – Pokémoni
4. místo – Moukyni
5. místo – Sací komando

LOMY

1. místo – Jindřichův Hradec
2. místo – Psychopati
3. místo – Game over
4. místo – Moukyni
5. místo – Kůrovci
6. místo – Makovci
7. místo – Nehokejky
8. místo – Zelený
9. místo – Loni poslední
10. místo – Hospříz
11. místo – Dva a půl chlapa

| Tým Pokémoni si přebírá pohár za třetí místo. foto: Alena Klimešová

| Jaroslav Schmieď jako nejstarší hráč dal do hry všechno. Nevadilo mu ani vyvální se v bahně. foto: Lucie Filsaková

| V Lomech si pochutnali hráči a fanoušci na tradičním bramboráku. foto: Petr Sobotka

| David Klimeš nahrává na smeč. foto: Lucie Filsaková

| Jaroslav Filsak se chystá na souboj na síti s Petrem Sobotkou. foto: Lucie Filsaková

| Na nohejbalový turnaj dorazila i veřejnost. Neodolali místní višňovce a sekané v housece. foto: Lucie Filsaková

| Vyhlášení výsledků v Lomech.

foto: Petr Sobotka

| Nohejbalový turnaj v Lomech zahájil starosta Jan Beránek. foto: Petr Sobotka

Nové vedení obce se chtělo seznámit s občany. Vyslechlo jejich prosby a představilo jim své plány

Na začátku června odstartovalo v Lomech setkání s občany. Toho se účastnil nově zvolený starosta obce Jan Beránek spolu s místostarostkou Simonou Palovou. Poté tato událost pokračovala o několik týdnů později i v Kunějově a ve Člunku

Text a foto: Lucie Filsaková

Do jednotlivých místních částí vyrazilo vedení obce s cílem představit se a seznámit občany s událostmi posledních týdnů. „Dostalo se i na změny, které nastaly. Zdůvodnili jsme, proč k takovým změnám došlo,“ popisuje místostarostka Palová. Zároveň chtěli dát svým občanům najevo, že jsou s nimi ochotni komunikovat, jednat, setkávat se a řešit jejich podněty a problémy. „Představili jsme jim svoje cíle, které si opatrně klademe do dalších měsíců. Obdrželi jsme celou řadu očekávaných i nových podnětů a připomínek k tomu, co je v jednotlivých místních částech zapotřebí řešit,“ pokračuje Palová. Rovněž chtěli ve všech obcích kontaktovat vedení sdružení dobrovolných hasičů, aby zjistili, jestli mají chuť obnovit svoji činnost či v ní pokračovat. Jejich reakcí byli potěšeni a SDH budou opět fungovat ve všech třech obcích. Jednotlivé spolky už podnikly aspoň drobné kroky k tomu, aby začaly fungovat, spolupracovat. V neposlední řadě bylo cílem, aby se občané po měsících, možná letech setkali mezi sebou a aby sdíleli své názory. Setkání se těšila velké pozornosti a účasti občanů. O tom

Ve Člunku zúčastněným nevadilo ani deštivé počasí.

svědčí to, že do Kunějova přišlo asi 20 lidí, do Lomů okolo 80 občanů a do Člunku necelých 40 lidí.

Na setkání s novým vedením obce se těšila i Romana Matějková ze Člunku. „Myslím, že nás podrobně seznámili s tím, jak se

s převzatými úkoly vypořádávají. Velmi jsem ocenila diskuzní část, kde se místní vyjadřovali k plánovaným změnám a přidali každý svou dosavadní zkušenost,“ říká Matějková. Podle ní právě ta domluva mladších, nových a starousedlíků je velmi důležitá nejen pro lepší fungování obce, ale hlavně na posílení přátelství. Byla by ráda, kdyby se takové akce konaly pravidelně a přinesly tak více klidu do vsi.

Podobný názor sdílí i Lenka Kočí z Lomů. „Výstup nového pana starosty společně s místostarostkou se mi líbil. Mluvil věcně a bylo vidět, že prosby občanů skutečně poslouchá. Tohle tady probíhalo prvně, že jsme se sešli a vyříkali si věci jak mezi sebou, tak s novým starostou,“ hodnotí Kočí. Podle ní by se mohlo takové setkání uskutečnit aspoň jednou ročně.

V Kunějově se setkání zúčastnil Ondřej Růžička. Dostavil se tam proto, aby se dozvěděl, jaké má vedení obce představy o dalším rozvoji našich vesnic. Také ho zajímalo, co plánují do budoucna. „Setkání na mě působilo velice kladně. Dozvěděli jsme se o plánovaném dopravním značení a plánech ohledně budoucí kanalizace. Nezapomnělo se ani na obecní lesy a prodej dřeva,“ uvedl.

Nejvíce přítomných se zúčastnilo sezení v Lomech.

15. ročníku Radouňské rallye se zúčastnil i Tomáš Enge

Vyzpovídali jsme Petra Michálka, ředitele Radouňské rallye 2021. Ten nám prozradil, podle čeho vzniká trasa, a také vysvětlil, proč se jezdí v noci.

Lucie Filsaková

foto: Jan Šmerda

Začala bych Vaší osobností, jak jste se k organizaci rallye dostal?

K rallye jsem se dostal přes mého otce Františka Michálka, který Radouňskou rallye založil a ještě předtím sám aktivně závodil. Jako malý jsem se motal kolem aut neustále a snažil se tátovi v garáži všelijak pomáhat. Když mi bylo 18, tak jsme s tátou postavili Škodu 1000 MB a vyrazili na Rallye Hořovice. A už nebylo cesty zpět. Od té doby jsem aktivním jezdcem rallye s přibližně 100 starty na svém kontě. Několikrát se nám povedlo vyhrát třídu v celkovém hodnocení poháru ČMPR a v rámci mistrovství ČR v rallye historických automobilů. Dále jsme obsadili pódiová umístění na známých českých rallye, jako je Rallye Český Krumlov, Rallye Šumava, Rallye Bohemia, Barum rallye.

A co se týká organizace rallye?

Od založení Radouňské rallye jsem současně úzkého organizačního týmu a vždy jsem měl na starosti tvorbu všech dokumentů týkajících se rallye. Poté, co otec skončil jako ředitel, na mě víceméně tato funkce zbyla, protože ji nikdo jiný z týmu dělat nechtěl. A přeci nenechám zaniknout tak krásnou soutěž, jakou Radouňská rallye bezesporu je. A tak už rallye vedu šestým rokem. Co se týká mé aktivní kariéry, tak aktuálně stavíme se svým spolujezdcem a mechanikem vůz Nissan Sunny GTi, se kterým chceme dobýt Mistrovství ČR v rallye historických automobilů. Zkrátka člověk nemá mít malé sny.

Jak tento závod vlastně vznikl?

Závod založil František Michálek, dlouholetý závodník rallye, a to v 70. a 80. letech minulého století. Ten dal v „Radouních“ dohromady partu lidí, která dokázala takto náročný závod uspořádat.

Jak náročná je organizace, co vše musíte zajistit?

Na přípravě rallye se začíná pracovat v prosinci, kdy se obesílají obce se žádostmi o povolení průjezdu. Dalšími orgány, které se musí k uzavírce vyjádřit, jsou Správa a údržba silnic Jihočeského kraje a Policie ČR. Celý schvalovací proces tak trvá skoro šest měsíců a zároveň se musíme dohodnout se všemi zainteresovanými. Aby se mohla rallye jet, je potřeba přibližně 300 pořadatelů z celého Česka.

Kolik jelo vozidel, dojeli všichni v pořádku?

Letos se rallye zúčastnilo 127 vozidel. To je maximum, co dokáže pojmout časový harmonogram soutěže. Bohužel na rallye došlo k několika haváriím, ale všechny byly bez zranění. Jednalo se „pouze“ o poškození vozu. Závodu se účastnil v roli předjezdce i Tomáš Enge, jediný Čech, který startoval v závodě Formule 1.

Co musí jezdci dodržovat?

V rámci tréninku (pozn. red. čtvrtek a pátek dopoledne) musí posádky trénovat v rámci pravidel silničního provozu. V závodě se posádky snaží dosáhnout nejlepšího času na trati rychlostních zkoušek.

Podle čeho trasa vzniká?

Prvotní návrh tratě vzniká přibližně šest měsíců dopředu. Trať se vybírá v rámci jedenáctičlenného organizačního výboru, který připomínkuje jednotlivé varianty. Těch je na začátku několik a postupnou selekcí dochází k výběru finální varianty někdy přibližně v únoru až březnu.

Na obecním facebooku jsme zaznamenali negativní reakce na to, že se jezdí v noci, můžete to nějak vysvětlit, proč tomu tak musí být?

Noční rychlostní zkoušky jsou součástí závodů rallye po celém světě. Jedná se o nejnáročnější podmínky prověřující souhru posádky. Navigátor čte jezdci rozpis s popisem trati, kterou si posádky zaznamenaly při tréninku. Jsme si vědomi jistého omezení občanů, za což se jim v „Oznámení občanům“ omlouváme a doufáme, že takovéto omezení je jeden den v roce akceptovatelné.

Jak závod dopadl?

Závod vyhrála posádka Šikl-Vilímek na voze Mitsubishi Lancer Evo IX. Závod dokončilo 83 posádek. Zbylých 44 posádek bohužel muselo odstoupit ze závodu především z důvodu technické závady na vozidle.

Střelnice v Lomech se otevřela veřejnosti

V posledních měsících panovala kolem vojenské střelnice v Lomech spíše negativní nálada. Nikdo nevěděl, jak to s ní dopadne. Nakonec zde mohla Československá obec legionářská spolu s Armádou ČR přivítat návštěvníky z celé republiky

Text i foto: Lucie Filsaková

Lomy/ Již na začátku prázdnin zahájila Československá obec legionářská na místní vojenské střelnici dětskou střeleckou soutěž. Ta se konala celkem třikrát. „Byla pro děti od 10 do 15 let. Je to střelba podle mezinárodních pravidel. Jedná se o děti, o nichž víme, že ví, jak se manipuluje se zbraní,“ řekl Jiří Šerý, jeden z organizátorů za ČSOL.

| Zastupitel Petr Sobotka připraven do akce.

| Střílení z pistole si vyzkoušela i Ema Sobotková.

| Čtyřmístné lehké obrněné vozidlo LOV Iveco prozkoumává Ota Paulík s Ondřejem Kettnerem.

Reportáž ze střelnice: Držím pušku Hämerli a trefuji kroužky na vzdálenost 25 metrů

Sirána. Střelba. Lidé si mohli vyzkoušet manipulaci třeba s pistolemi KMR S-01 v ráži.22LR, CZ Shadow 2 KMR L-01 nebo s puškami v ráži.22 LR Hämerli TACR1 s tlumičem

Lucie Filsaková

Je devět hodin ráno. Sirána oznamuje začátek střelby. Ten samý zvuk se ozval již o hodinu dříve, kdy upozornil na to, že se bude střílet. Vidím před sebou stanoviště s vojáky, kteří čekají na návštěvníky vojenské střelnice v Lomech. Mířím za majorem Vítězslavem Jůdou, přiznávám se, že jeho hodnost nejsem schopna určit, i přesto mě zkouší.

„Na den otevřených dveří posádkové střelnice, pěší střelnice, jsme připravili zhruba sedm stanovišť. První stanoviště

je v budově správce, kde bude miniturnaj v šipkách. Na druhém stanovišti se bude házet cvičným ručním granátem,“ říká major Jůda.

Poté jsme se společně přesunuli ke čtyřmístnému lehkému obrněnému vozidlu LOV Ivecu, tedy ke stěžejní bojové technice 44. lehkého motorizovaného praporu. „Dvounápravové vozidlo, které váží přibližně 17 tun. Jeho součástí je zbraňová stanice, protektor, na které je lafetován půlpalcový kulomet,“ popisuje major.

„Vozidlo má požadovaný stupeň ochrany. Osádku tvoří řidič, velitel, střelec-operátor

a střelec,“ pokračuje Vítězslav Jůda. Ten nám prozradil, že někdy se z vozu ztratí drobnosti. Naštěstí nejde o nic závažného. Zůstávám dál u vozu a pozoruji sedmiletého Jakuba z Bítova. „Nevím, kde se startuje,“ říká a hledá podle rad instruktora knoflík ve třetí řadě odspoda. „Zmáčkní to, neboj se,“ povzbuzují ho ostatní návštěvníci. Stejným způsobem vypne motor vozu. „Poručník Bintr na místo velitele vpřed,“ přikazuje malý Jakub a dále prozkoumává vůz.

Když jsem se zeptala jednoho z instruktorů, kdo to má v tomhle autě nejjednodušší,

zaznělo od jednoho z návštěvníků, že ten, kdo v něm nesedí. „Nedá se to určit,“ vysvětluje následně voják.

Odtud jsme přešli ke stanovišti, na němž předváděli vojáci lidem hlavní zbraně jako FN Minimi, pistoli CZ 75 SP-01 PHANTOM a útočnou pušku Bren 2. Tam už potkávám Petra Sobotku ze Člunku. Právě si zkouší střeleckou vestu. „Takhle ten pásek jen zapnu, jo,“ ptá se instruktora, který souhlasí. Mezitím nám instruktor popisuje, co vše musí mít voják na sobě. „Tedy je to taktická vesta s balistickou ochranou, helma, bojový opasek, ochrana kolen a batoh s přibližně dvacetikilovou výbavou,“ říká.

Následně bere Petr Sobotka do rukou pušku Bren 2. Instruktoři mu vysvětlují rozdíl mezi typem s názvem Bren 1 a 2. „Natahovací páka už se nevrací, když střílíte. Ten nejzásadnější rozdíl je ve váze, asi kilový,“ hodnotí.

Ještě si musíme potěžit vojenský batoh vážící 15 kg. Koukáme dovnitř. Vidíme věci na přespání, na přípravu stravy, oblečení, lopatku, spacák. Jsem překvapena, když zjistím, že zimní spacák váží asi 5 kilogramů. „Jinak tady je tam i náhradní malý batoh, ve kterém bývají zásobníky,

| Sama jsem si také musela vyzkoušet některé zbraně. foto: Petr Sobotka

svítilny, náhradní zdroje, munice, vše, co potřebujeme do rychlého boje,“ říká instruktor, který chválí i nové vesty a helmy. Helma je pohodlnější a výhodou je

nastavitelná velikost.

Pro děti byla připravena střelba ze vzduchové pušky. Tam zaujímá pozici vleže malá Ema Sobotková. Po nabití střílí. Za odměnu dostává bonbon. Odtud směřuje už ke stanovišti s lukostřelbou.

V levé části areálu probíhá střelba z malorážkových zbraní, kde mohli střílet jak dospělí, tak děti. Vydáváme se tam. Jdeme po zvuku. Slyšíme střelbu. Zprvu jen koukám, neodvažuji se si některou z pistolí vyzkoušet. Po nedlouhém přemlouvání střílím nejprve z pušky Hämerli. Jedná se o velmi tichou a přesnou střelbu, trefuji kroužky v průměru 5 centimetrů na vzdálenost 25 metrů. Následně беру do ruky odstřelovací pušku Vostok, kdy dostávám velmi krátké školení, jak správně dýchat a držet zbraň, pokud chci mít velmi přesné zásahy. Snažím se dodržovat pokyny pro správnou střelbu a výsledky se dostavily. Jsem přesná a velmi chválená od instruktora střelby dlouhých zbraní. Dnešní den tady zakončuji střelbou z pistole KMR S-01, kdy se trefím do balonku a poté i do špejle. Jsem nadšená a s dobrým pocitem odjíždím domů. Chvilí možná i uvažuji o zbrojním průkazu. „Velká škoda si ho neudělat,“ dodává Jiří Šerý.

Člunek a Lomy zdobí dětské kulišárny

Na některých místech v obcích namalovalo několik dobrých vil hry pro děti. Ve Člunku u dětského hřiště najdete skákací panáky. Podobné hry vznikly i v Lomech. Kdoví, třeba se děti mohou těšit i na další

Lucie Filsaková

Člunek, Lomy/Místostarostka Simona Palová se inspirovala v jiných obcích. Následně oslovila některé tvořivé ženy z Člunku a Kunějova. Těm se nápad ihned zalíbil a přicházely s návrhy. „Moje představa byla, že to bude i příjemná setkávací činnost pro místní ženy,“ říká Palová. Kresby jsou na místech, kde není velký provoz. „Navíc se předpokládá, že děti jsou na hřišti pod dozorem rodičů a ti situaci usměrní,“ dodává místostarostka Palová. Malby

| Jedna z malůvek nacházející se v Lomech. foto: Simona Palová

chválí Lucie Típplová a Erika Vejslíková. „Je to krásné. My je s Kubíčkem zatím příliš nevyužijeme, ale pro starší děti je to super zábava. Hezky oživí dětské hřiště,“ říká Lucie Típplová ze Člunku. Podobného názoru je i Erika Vejslíková. „Panáci zaujmou

| Některé děti, které viděly vilu v akci, se už těšily, až si zaskáčou panáka. foto: Lucie Filsaková

nejen děti, ale i dospělí. Osobně jsem si taky poskočila a vrátila se tak na chvilku do roku 1994, kdy jsem jako malá malovala na chodníky,“ hodnotí. Určitě by uvítala víc takových kreativních malůvek.

Po koronavirové pandemii opět na výletě

Každoročně od října do května pořádali tanečky, potom jim koronavirus vše překazil. Nyní vyrazili členové kunžackého svazu po roce opět na zájezd

Lucie Filsaková

Člunek, Lomy, Kunžak/Několik občanů z Člunku a Lomů se spolu s kunžackým Svazem tělesně postižených vydalo na třídní výlet. „Náš devítičlenný výbor vždy zasedne a rozhodne, kam pojedeme. Když nám situaci komplikoval koronavirus, museli jsme si jen volat,“ řekla Helena Kašpárková, která vede svaz již čtvrtým rokem.

Díky výletům mohou členové opustit každodenní povinnosti a vyrazit za zábavou. „Jedná se o spolek veselých lidí, rádi pořádáme výlety,“ uvedla Kašpárková. Do doby, než se objevil covid-19, se setkávali členové od října do května každou středu na tanečkách. „Lidi zazimovali zahrady a chtěli se bavit,“ pokračuje Helena Kašpárková z Kunžaku.

Jejich letošní výlet směřoval na Třeboňsko. Ubytovali se v penzionu Kosky v obci Hamr. „Zvolili jsme variantu výletu po

Čechách, abychom zbytečně neriskovali,“ uvedla organizátorka svazu, který čítá 99 členů.

Hned první den vyrazili účastníci do Terčina údolí. „Je tam všechno opravené, všude jsou lavičky, po cestě jsme se zastavili také v restauraci na oběd. Obdivovali jsme i uměle vytvořené vodopády,“ řekla Božena Matoušková ze Člunku.

Večer v penzionu jim zpříjemnila hudba. Dorazil za nimi totiž muzikant Robert Kalanda spolu s Františkem Zadražilem. „Moc se nám to líbilo. Všichni jim tleskali,“ zhodnotila Marie Paulíková ze Člunku. Dobrou náladu a dobrý pocit měl i harmonikář Kalanda. Kvůli pandemii neměl totiž skoro rok možnost hrát. „Je tam velice dobrá parta lidí. Hrál se od 18 do 23 hodin. Ani se mi nechtělo odjíždět. Zavzpomínalo se na staré písničky, přezpívali jsme je snad všechny,“ konstatoval. Ovšem kvůli vládním opatřením se mohlo jen zpívat, tanec byl zakázán.

Druhý den strávili členové organizace z Kunžaku v Nových Hradech a v Dobré Vodě. Navštívili nejen hrad, ale i poutní kostel Panny Marie Těšitelky.

„Kostel byl nádherný. V jeho blízkosti jsme měli možnost ochutnat i léčivou vodu, kterou jsme si někteří načepovali i domů,“ řekla Marie Paulíková, která byla naposledy na výletě v roce 2019.

Večer výletníky zastihla bouřka, naštěstí už byli zpět v penzionu. Vypadla elektřina, a tak hudební program vystřídalo vypravování si při svíčkách. „Všichni si sdělovali své dojmy, byl slyšet hlazol. Bouřka nám vůbec nevadila,“ popsala Kašpárková, která pro členy plánuje další akce.

Výlet kladně hodnotí i Marie Mitasová z Lomů spolu se svým přítelem Pavlem Červem. „Jsme moc spokojení, nemělo to chybu. Jídlo, program i ubytování ode mě dostává tisíc hvězdiček,“ dodává Mitasová, která ráda tráví čas jízdou na kole.

| Svaz tělesně postižených z Kunžaku si užil svůj výlet na Třeboňsko.
foto: archiv Boženy Matouškové

Kuriozita z obecního úřadu

Člunek/V srpnu navštívili Obecní úřad ve Člunku manželé Člunkovi ze Slovenska. O naší obci ví už 40 let, a proto se tady zastavili cestou na Hlubokou nad Vltavou. Zajímalo je, jestli se zde jmenuje někdo stejně jako oni. Také se ptali na vznik názvu obce. (lucif)

Co bude

ČLUNEK

28. říjen – setkání u lípy – drakiáda, opékání špekáčků a pochod s lampióny

19. listopad – tvořivá vánoční dílna pro děti (výrobky k prodeji na vánočních trzích – dle situace spojené s covidem-19)

28. listopad – rozsvěcení vánočního stroměčku, vánoční trhy – výtěžek bude věnován do dětského domova

4. prosinec – mikulášská nadílka (dle situace spojené s covidem-19)

KUNĚJOV

prosinec – advent, zdobení stroměčku (přesné datum bude upřesněno)

LOMY

4. prosinec – mikulášská nadílka (dle situace spojené s covidem-19)

Rozhovor se... starostou Janem Beránkem

Jako první odstartuje pravidelnou rubriku Rozhovor s... nově zvolený starosta Jan Beránek. Ten nám prozradil, jak se cítí v úřadu, čeho se kvůli němu musel vzdát, co spolu se zastupiteli dokázali, na čem pracují a jaké jsou jejich plány. Nastínil nám také, jak to vypadá s obecními pozemky a územním plánem.

Kdo je vlastně Jan Beránek?

Jsem přistěhovalec, jak se říká náplava. Pocházím z Vysočiny, kde jsem žil 55 let. Souhrou okolností jsem se dostal do jižních Čech.

Jak se cítíte v úřadu?

Cítím se velmi dobře. Myslím si a nabývám dojmu, že to, co dělám, nabírá pomalíčku nějaký smysl. Pomalu je za námi něco vidět. Chci vše dělat na sto procent, abych měl nejen před jinými, ale hlavně sám před sebou pocit, že to má smysl, dělám to dobře a pro někoho. Jsem rád a vážím si toho, že se mi dostalo cti a možnosti vykonávat tuto funkci. Samozřejmě nejlepší hodnocení bude za rok a půl po volbách.

Čeho jste se musel kvůli úřadu vzdát? Měl jste stavební firmu...

Ano, 25 let jsem podnikal. Měl jsem stavební firmu. Musel jsem se vzdát mnoha věcí, jednou z nich je více volného času. Věřím ale, že je to na přechodnou dobu třeba několika měsíců.

Často vidám Vaše auto před úřadem i v pozdních odpoledních hodinách.

Je to tak. I v dřívějším zaměstnání jsem měl neomezenou pracovní dobu, ale přijel jsem třeba v půl páté domů a byl jsem pánem svého času. Tady jsem podle okolností do 17 nebo 18 hodin. Podle toho, co je potřeba vyřešit, udělat.

To znamená, že úřední hodiny Vás nezajímají, jste tady celé dny.

Držím se toho, že starosta má být k dispozici 24 hodin denně, podle toho se snažím fungovat, aby neměl nikdo pocit, že jsem nedostižitelný.

Co vše jste doposud udělali?

Je lépe zpřístupněna cesta Svobody, a to až na hranici rybníků Lásky a Hružky. Příští rok by se mělo pokračovat dál do lesa, aby průchod byl takový, jak tomu vždy bývalo. Kdo jezdil do sběrného dvora, ví, že tam bylo často mokro a blátivo. Díky frézování silnic jsme získali recyklát a tím jsme zpevnili tuto plochu. Také se snažíme revitalizovat zdejší park. Vykáceli jsme stromy napadené kůrovcem i keře, které nemají v takovém parku co dělat. Byli bychom rádi, kdyby se park obnovil. Ovšem nebude to úplně vypadat jako před 20 lety.

Jak to tehdy vypadalo?

Dříve tam byly vysypané cestičky, keře s růžemi a jinými stromy, než jsou teď.

Bude se také opravovat budova obecního úřadu?

V říjnu by mělo dojít k výměně střešní krytiny, na ni je schválena dotace. V souvislosti s tím chceme i v zasedací místnosti vyměnit strop, který je ve špatném stavu. Rádi bychom z té místnosti udělali multifunkční. Tam by se pořádaly různé přednášky, besedy, aktivity s dětmi atd. Žije tady pan Havlík. Asi většina ví, že hodně cestoval. S ním jsem domluven, že až bude místnost připravena, přijde a uspořádá besedu o tom, co viděl, co navštívil. Když chodíme přát starším lidem k jubileu, dozvídáme se od nich, jak to tady vypadalo po válce, v 50. letech atd. Pamětníci tady jsou, tak by nám mohli vyprávět o historii našich obcí.

Jak to vypadá s novým hřištěm, které by nahradilo to asfaltové?

Hřiště v současnosti společně s ČOV je jednou z prioritních akcí. Byli jsme se s paní místostarostkou a s panem Sobotkou podívat na několik hřišť, abychom měli inspiraci. Vznikne nové multifunkční hřiště s novým povrchem včetně několika dalších hracích prvků na dětském hřišti. Připravuje se projekt, a pokud vše vyjde, hlavně ohledně dotace na něj, chceme začít příští rok budovat.

Novinkou je obecní zaměstnanec...

Nesmírně to kvituju. Mrzí mě, že tady obecní zaměstnanec nefungoval už dávno. Ta obec mohla vypadat jinak. Nemuselo by se teď vše dohánět a obecní zaměstnanec by mohl pracovat na jiných věcech. Ví, co je potřeba, co kde je. Má zájem o to, co dělá, a hlavně má zájem o obec.

Co se Vám ještě podařilo za těch pár měsíců?

V Lomech a v Kunějově i ve Člunku byla místa, která se tolik neudržovala. Když se přerušila spolupráce s externí firmou, která pro nás tyto věci dělala, stalo se, že některé úseky zůstaly i několik týdnů nečištěny. Vyřešila se také protékající hráz rybníka v Kunějově u Martínků. Celkem výrazně jsme pohnuli s vyřešením žádostí o pronájem a prodeje pozemků. Leželo to tady i třeba rok a půl. Na druhou stranu se v souvislosti s tím objevuje víc a víc žádostí. Snažíme se je řešit.

Jak to bude s prodejem obecních pozemků?

Naší filosofií je neprodávat obecní pozemky, maximálně směňovat. Budeme prodávat pozemky bez přínosu pro obec.

Všeobecně se ví, že příležitostí ke stavbě rodinných domů tady moc není. V současnosti je ve Člunku jedna parcela, ale ta stavba na ní je stejně nemožná, protože nemáme schválený územní plán. Dalo by se stavět v Lomech, tam je parcel více.

A na územním plánu se také pracuje?

Je to plán slibovaný už druhý rok a vypadá, že bude hotový nejdříve v září příštího roku. Obec za něj už dvě třetiny peněz zaplatila, ale územní plán neviděla. Tady mi vadí přístup úředníků za toto zodpovídajících, kteří neustále slibují brzké vyřešení.

Neuvažuje obec o koupi pozemku nacházejícího se ve spodní části vsi naproti staré lesovně?

Pan majitel to má v současné době jako investici. Určitě bychom od něj rádi pozemek odkoupili. Otázkou je, kolik by stál. Obec nemůže jít do nějakých extrémních částek, protože je tady také otázka čističky odpadních vod. V současné době jednáme o vypracování projektu a dotaci na ni, což nebude jednoduchá a rychlá záležitost.

Co byste ještě rádi zvládli do konce letošního roku?

Určitě dát dohromady vodní hospodářství, to znamená vodoměry. Sice tady jsou, ale nesmí být starší pěti let a někde i chybí. Jsme domluveni, že na podzim provedeme kontrolu. Do konce roku bychom rádi zkontrolovali vodoměry, popřípadě je vyměnili a zpracovali smlouvy s odběrateli.

Mohou se občané Člunku těšit na to, že by došlo na hlavní silnici ke zpomalení rychlosti?

Naproti čekárnám na silnici od Kunžaku by měl vzniknout ostrůvek, který by zmírnil rychlost přijíždějících aut. Od něj budou navazovat chodníky k čekárnám. Chodník do obce by měl navazovat na stávající, dál pokračovat přes obecní váhu, která bude zbourána až k bytovce. Dle příslibu od ZD Kunžak má dojít k odstranění stávající čerpací stanice a na místě vznikne zelený ostrůvek. Pracuje se na pasportu komunikací. Poté bude zaznamenán každý most, chodník. Hotový bude v příštích měsících. Rádi bychom instalovali značky omezující zákaz vjezdu těžkým vozidlům a zakazy parkování na obecních pozemcích.

Mockrát Vám děkuji za Váš čas a přeji mnoho štěstí při řízení obce.

Také Vám děkuji.

Očima pamětníků... srpen 1968

Lucie Filsaková

BOŽENA MATOUŠKOVÁ (Člunek)

V srpnu 1968 mi bylo 29 let. Měla jsem dvě děti, Haně bylo 7 let a Petrovi 4 roky. Pracovala jsem v prodejně potravin, která byla na místní faře. Okolo 23. hodiny večer sem začali najíždět Rusáci. Všichni jsme stáli u silnice a koukali, co se děje. Napadlo nás, že je válka. Do rána jsme už nespali. Měli jsme strach. Pustili jsme si rádio a zjistili jsme, co se děje. Ještě s mým manželem jsme šli do prodejny a na okna dali kartony, aby tam nebylo vidět. Během dvou dnů jsem měla prodejnu prázdnou. Lidé všechno vykoupeni, protože se báli, že bude válka. Naštěstí jsem měla hodně známých, a tak mi zboží naváželi. Pamatuji si, že ve strouze u rašeliny se našli asi tři poranění vojáci. Místní hospodský Karel jim tam nesl asi dvakrát jídlo. Do prodejny ke mně nechodili, oni tudy skutečně jen projížděli. Směřovali na Prahu. To bylo skoro 14 dní. Samá auta, tanky. Lidé

z toho byli celí pryč. Najednou se tady objevili. Nebyl tady naštěstí nikdo zraněný. Pamatuji si, že cukr, mouka, máslo byly hned pryč. V regálech nebylo nic. Chleba sem vozili z pekárny z Číměře, zásobovali nás. Taky bylo horko, měli jsme strach, aby něco nechytlo od těch tanků a výfuků. Den předtím byl normální den. Byly žně, vše bylo v provozu. Na poli jezdily kombajny.

JIŘINA KOSTKOVÁ (Člunek)

Zrovna jsme byly se sestrou Janou u babičky a dědy v Horní Pěně na prázdninách. Přes Pěnu směrem na Novou Bystřici už od noci projížděly tanky. Vzbudil nás ten rachot a babička nás zavřela doma. Strašně brečela, že bude válka. Děda jel ještě do obchodu s kárkou pro mouku, cukr a základní potraviny. Byli jsme zvědaví na vojáky, chodila jsem do 5. třídy, a tak jsem s partou dětí z Kačležské ulice utekla a šla se podívat na jejich základnu. Tu měli v lese. Všichni jsme koukali, jak

tam bivakují. Usmívali se a my jsme tomu nerozuměli. Potom pro nás přijel tatínek.

JIŘINA FILSAKOVÁ (Člunek)

Přijela jsem z práce. Tady v prodejně už nebylo co koupit. Sedli jsme na motorku Zetku a jeli jsme s manželem do potravin do Kunějova. Tam jsme koupili, co se dalo, hlavně mouku a cukr. Ve flaškách jsme měli domácí maso. Pak jel manžel do Pěny pro děti. Jel lesem na Zetce, protože po hlavní silnici jezdili vojáci. Jedna dcera seděla na sedátku, druhá byla chycena za pásek. Auto jsme neměli. Jediná rychlá cesta, jak je sem dostat, byla tahle možnost. Hlavou se nám honilo, že bude válka, budeme muset mít zásoby. Holky se bály, že tatínek bude muset na vojnu, brečely. Já byla zrovna těhotná. Bylo to hrozné. Ve spodní vsi nic nejezdilo, vše šlo přes hlavní silnici. Nikam jsme nechodili, zamkli jsme. Chlapi do lesa také nechodili pracovat s koňmi. Další den jsem taky zůstala doma s dětmi.

Návštěva v... člunském kostele

Reportáž: Cesta do zvonice byla dobrodružná! Nad hlavami nám pískali netopýři

text: Lucie Filsaková

Člunek/Je červencové nedělní odpole dne. Spolu s kostelníkem zvaným pan „Farský“ vstupuji do kostela svatého Jana Nepomuckého ve Člunku. Za normálních okolností by byla v kropence svěcená voda, což ale kvůli covidu-19 nyní není možné. „Vzhledem k probíhající pandemii tam máme jenom desinfekci. Ovšem otec Jan ji požeňal,“ říká obyvatel místní fary. Kostel je starý 234 let, vysvěcen byl 28. října 1787. „Byl vystavěn na konci 18. století. Architektonicky se nejedná o žádnou perlu, ale plnil svou funkci. V materiálech o Člunku jsou vyjmenováni všichni faráři sloužící zde až do roku 1945. Ten poslední byl německé národnosti, jmenoval se Karl Hey,“ říká můj průvodce, který přesně neví, zda odsud Němec utekl, nebo byl odsunut.

Po krátkém nastínění historie přistupujeme k hlavnímu oltáři. Ten je dominantou každého kostela. Zhotovil jej Josef Kocáb z Jindřichova Hradce v roce 1868. Když

jsem obešli oltář, objevili jsme záznam poslední opravy, kterou provedl F. Tomasko, Vergolder, Neuhaus roku 1905. „Bylo prováděno zlacení a jiné drobné opravy v celém kostele,“ vysvětluje Petr Petrucha.

Nad oltářem spatřujeme obraz svatého Jana Nepomuckého od Rudolfa Muellera (za 450 zlatých). Potom mě upoutá jakási skříňka uprostřed oltáře. Můj průvodce mi vysvětluje, že je to svatostánek. Do něho kněz po skončení bohoslužby ukládá proměněné (konsekrované) hostie. „To je ryze teologická záležitost související se slavením mše svaté. Chléb značí tělo Kristovo a víno představuje jeho krev,“ popisuje.

Poté padne můj zrak na kazatelnu. Tu si jistě všichni dobře pamatujeme z Haškova Švejka. „Jedná se o pozůstatek minulé doby, kdy nebyly mikrofony a reproduktory. Toto vyvýšené místo sloužilo k tomu, aby všichni v kostele dobře slyšeli,“ říká pan Farský.

Společně přistupujeme ke stolečku

nazývanému ambon. Jeho vznik souvisí s 2. vatikánským koncilem odehrávajícím se v letech 1962 až 1965. „Svolal ho papež Jan XXIII. Pochopil, že civilní svět se rozvíjí velkou rychlostí a církev setrvává pořád jen ve svých vlastních letitých formách a zvyklostech a je nutné ji přiblížit současnosti. Koncilní jednání vedlo k tomu, že se mnoho věcí změnilo,“ říká můj průvodce. Mezi nejpodstatnější změny patří to, že bohoslužebným jazykem přestala být latina, kterou nahradil rodný jazyk a kněz už nebyl otočen při bohoslužbě k lidem zády, ale stál k nim čelem u obětního stolu. Tato změna do Člunku ještě nedorazila! „Od ambonu se čte z Písma svatého,“ pokračuje. „A to jak kněz, tak i ostatní příslušující při bohoslužbě,“ vysvětluje Petrucha.

Vedle mě stojí ještě židlička, nebo křesílko? Ihned se ptám, kdo, a kdy na ní sedí. Po chvíli zjišťuji, že se jí říká sedes. „Kněz na ní usedá v momentě, když se do bohoslužby zapojí ostatní lidé příslušující při četbě z Písma svatého od ambonu,“ dozvídám se od kostelníka.

U křtitelnice mě následně zaujme vysoká svíce, na níž je podle letošního roku napsáno číslo 2021. Jedná se o tzv. velikonoční svíci neboli paškál. Ta připomíná věřícím odchod Židů z Egypta, kdy je Mojžíš vyvedl z otroctví. „Velikonoce jsou nejvýznamnějším svátkem křesťanů,“ připomíná Petrucha, který žije ve Člunku 10 let a má nižší teologické vzdělání (pozn. red. akolyta). Při zevrubnější prohlídce křtitelnice zjišťujeme, že ji ničím největším nepřítelem všech dřevěných památek – červotoč. A jak záhy zjistíme, není tu sám.

Na zdi mě zaujme cedulka s nápisem Altare Privilegitatum, což souvisí pravděpodobně s tím, že ve svatostánku byl asi uchováván relikviář s ostatky svatého Jana Nepomuckého. V současnosti je relikviář zapůjčen muzeu v Nepomuku.

Vedle křtitelnice stojí menší oltář se sochou Panny Marie. „Podle skal, které tvoří dekoraci za ní, by se mělo jednat o Pannu Marii Lurdkou,“ míní. Naproti vchodu je oltář zasvěcen svatému Josefu.

Nemůžu se nezeptat na lavice. Na každé z nich leží kancionál. Bohužel i na lavicích je znát jejich věk. Člověk si toho možná na první pohled nevšimne, ale lavice vpravo jsou širší než lavice vlevo. Proč? „Vpravo seděli muži, vlevo ženy,“ poučuje mě Petrucha a vypráví mi, jak si jednou v rakouském kostele sedl do lavic vlevo a příjemné to nebylo.

V zadní části kostela stojí zpovědnice. „Ta nefunguje, je napadena dřevomorkou a nejen ona. My tady ale nehřešíme, tak ji ani nepoužíváme,“ říká se smíchem. „Na Moravě je pojmání víry plnější, tam byste viděli před zpovědnicí fronty,“ pokračuje. Při pohledu na hlavní vchod do kostela

| Betlém ve člunckém kostele se vystavuje o Vánocích. Ovšem pokud by měl někdo zájem vidět ho dříve, Petr Petrucha mu vyhoví. foto: Petr Petrucha

uzavřený záklopem z prken je mi smutno. Kvůli dveřím, které jsou ve špatném stavu, ho není možné používat. „Celkový pohled na interiér kostela je neveselý: mobiliář rozkradený, kamenná podlaha i zdivo vlhké. Dřevěná podlaha instalovaná asi po roce 1990 problém jen oddálila a vytvořila dobré podmínky pro dřevokazné houby. „Možným řešením by bylo, kdyby si vzala pod svou správu kostel obec. Ale je to o velkých penězích a ty obec taky nemá. Jsou však možnosti, jak získat prostředky na rekonstrukci a opravu takových objektů,“ hodnotí farník. Už kvůli tomu, že jsem v tomto kostele měla v roce 2017

svatbu, věřím, že se najdou i ve Člunku.

Z knihy ohlášek svateb (pozn. red. nyní uložena na probošství v JH) se dá vyčíst, že předposlední svatbu zde měla obyvatelka Člunku Božena Matoušková, a to roku 1957. „Svatba byla 19. října. Bylo nás přes šedesát. Kostel byl úplně plný, přišly kamarádky, spolužačky. Tehdy byl kostel krásný, lustr, křížová cesta,“ vzpomíná Matoušková, která by byla moc ráda, kdyby se kostel opravil.

Nyní se vydáváme společně na kůr neboli krucht, odkud byli zpívající lidé v lavicích doprovázeni. „Varhany ovšem nefungují. Možná závada není tak složitá a daly by se opravit,“ hodnotí Petrucha alias Farský a vysvětluje mi, kde jsou táhla k jednotlivým píšťalám. Poté otevřeme skříňku pod oknem. Ihned mě zaujmou zevnitř dveřík německé nápisy z roku 1937. Nalézáme i hákový kříž. „Tady jsou nápisy i od těch, co šlapali měchy,“ říká Petrucha.

Najednou před sebou vidím dřevěný žebřík. Zvědavě se ptám, kam se po něm leze. „Po něm polezeme ke zvonici,“ odpovídá můj průvodce. Nevěřím mu, chvíli si myslím, že si ze mě dělá srandu. Myslela jsem si totiž, že se dostaneme po nějakých schodech přímo ke zvonu. Opravdu mě nenapadlo, že musíme přejít celou půdu. „Není to tak složité,“ směje se. Když mi popisoval, že Ladislav Bureš a předtím starosta Petrák, tudy chodili natahovat v zimě hodiny, jen s baterkou, pořád jsem nevěřila. Za okamžik jsem se ale přesvědčila. Na chvíli jsem možná zalitovala, že jsem tak zvědavá a musím být všude. Ale

| Roku 2017 se zde konala svatba po 60 letech. Na obřad manželů Filsakových dorazila spousta lidí. Někteří stáli i venku. foto: Michal Švehla

Dokončení na další straně

Dokončení z předchozí strany

bylo to dobrodružství! Mobil na pořízení fotek jsem si bohužel nevzala. Na krku mi visel diktafon, nic jiného bych už neunesla.

Jakmile jsme se ocitli na půdě, pohlédli jsme na klenby shora. Postupovali jsme dál. „Tady pojd' jen po pravém prknu, to levé je měkké,“ jsem upozorňována! To nejlepší pro mě přišlo za okamžik. Když kostelník posvítíl baterkou do vrcholu vazby, viděla jsem mrskakající se netopýry v chumlu. Pískali. Naskakovala mi husí kůže. Jdu dál po prknech a říkám, že se to zase celé prohýbá, ale Petr Petrucha mi jen odpoví: „To nevadí.“ Také se ptám, jestli na mě některý netopýr nesedne, na to reaguje slovy: „Co by s tebou dělal.“

Jdeme dál. Další schůdky. Jsme ve zvonici. Zlehka zvoníme. „Bývalo zvykem, že se zvonilo ráno, v poledne a večer a když někdo zemřel. Naposledy se zvonilo celorepublikově v březnu na památku obětí covidové pandemie,“ říká farník. Nedivím se, že nikdo nechodí natahovat hodiny, taková cesta. „To si zvykneš,“ je mi sděleno. Hodinový stroj by podobně jako celý kostel potřeboval vyčistit a seřídít. To snad nebude tak nákladné, takže se možná budeme moci ve Člunku někdy v budoucnu časově orientovat podle věžních hodin.

Ještě se musím podívat z okének. Vidíme na úřad i na Krvavský rybník. Než se vydáme přes celou půdu zpátky dolů, povídáme si o zvonu. Dnes už je tu jen jeden, dříve tady bývaly tři: svatá Markéta, ladění E, sv. Barbora, ladění D a Maria, ladění H. Všechny pohltily válečné vřavy. Mezitím zvoní mému průvodci mobil, někdo si k němu jde pro ocet, zaplatpánbůh, za chvíli budeme stát zase nohama pevně na zemi.

Cestou se zastavíme ještě v zákristii a u jejích dveří je upevněn vícetónový zvoněk. „Na něj zvoní ministrant (pozn. red. pokud je), když zahajuje bohoslužbu,“ popisuje. Zákristie je místo, kde se kněz s ministranty připravuje na mši. „Tady ve skříni jsou bohoslužebné knihy,“ vysvětluje. Ihned ke knihám čichám. Voní. Na věšáku visí kadidelnice a fialová štola. Končíme naši prohlídku. Teď jít domů a vše to sepsat. S Pánem Bohem!

„Budeme doufat, že letos už nám situace dovolí otevřít kostel i na Vánoce, abychom mohli ukázat dětem betlém,“ dodává Petrucha.

Seriál na pokračování...

HASIČI

SDH Člunek má nového starostu a velitele, přibyli i další členové. Všichni věří, že obnoví staré tradice a začnou pravidelně trénovat. Také by rádi pořádali vlastní závody

text a foto: Lucie Filsaková

SDH Člunek mohl opět zasáhnout. Jeho členové pomáhali po deseti letech

Člunek/Sbor dobrovolných hasičů ze Člunku vznikl v roce 1893. Tehdy jej založili místní občané. Dnešní sestava se skládá z deseti členů, kteří jsou ve věku od 25 do 55 let. Zatím se v družstvu nenachází žádná žena. Dlouholetou členkou byla Martina Příbylová ze Člunku. „Odstěhovala jsem se daleko a už to nešlo skloubit se školou. V SDH jsem byla 10 let. Později to nebylo možné už ani s prací. Bylo to ale super a ráda na to vzpomínám, na každý závod i na to, jak jsme jako tým držel jeden druhého,“ řekla Příbylová.

Nově zvoleným starostou je pětadvacetiletý Martin Laudát a velitelem se stal Petr Sobotka. „Do SDH Člunek jsem vstoupil, když mi bylo 15 let. Práce hasičů

se mi vždy líbila. Rád pomáhám a baví mě práce, která má smysl,“ říká starosta Laudát. Zároveň se zmiňuje, že se nebrání přibírání dalších členů.

Člunečtí hasiči několik let nefungovali, a to jak kvůli politické situaci, tak i z toho důvodu, že nebyli při žádném zásahu potřeba. „Naposledy jsme zasahovali, když se přes Člunek přehnala v roce 2011 velká bouře. Museli jsme třeba čistit příjezdové cesty, ale i odklízet popadané stromy,“ vzpomíná starosta SDH Člunek. Ten popisuje, že pracovali nejen na návsi Člunku, ale také mimo obec u Klikovského rybníka.

Podobnou situaci zažili letos v červenci, kdy ve Člunku byla opět jedna ze silnějších bouří. Ta zapříčinila, že z pole, kde jsou vysázeny brambory, tekla voda do celé vsi. „Byl to náš první zásah po dlouhé době. Spolu s Jardou Filsakem jsme vzali plovoucí čerpadlo, hadice, proudnici a umývali nohejbalové hřiště a prostory před klubovnou,“ vysvětluje Martin Laudát.

| Během červencové bouře tekla voda z pole s bramborami. Bouře se nad Člunkem přehnala zrovna v době, kdy se odehrávalo setkání vedení obce se svými občany. Hasiči neváhali, ihned šli zjistit, co se děje.

| Starosta SDH Člunek Martin Laudát představil požární stříkačku vyrobenou roku 1969.

| Hned další ráno Martin Laudát spolu s Jaroslavem Filsákem za pomoci plouvoucího čerpadla, hadice a proudnice odklízeli nánosy bahna a dávali hřiště, silnici a místo před klubovnou do původního stavu.

Výbavou místních hasičů je tedy požární stříkačka a příslušenství, plouvající čerpadlo a elektrocentrála. „Naším snem je získat dotaci na pořízení nového dopravního automobilu,“ prozrazuje starosta. Zdejší hasiči by také rádi obnovili tradici soutěží, kterou plánují už na příští rok. „I my se budeme takových soutěží účastnit, budeme mít pravidelné cvičení, provedeme úklid v hasičárně a budeme pomáhat při různých akcích ve Člunku,“ pokračuje Laudát.

Letos chtěli jet místní hasiči pomáhat na Moravu, která byla zasažena tornádem. Byli zaevidováni v Krajském operačním a informačním středisku. Ovšem těch, kteří nabídli svou pomoc, bylo mnoho, proto se na SDH Člunek nedostalo. „Byli jsme připraveni vyrazit a pomoci. Při takových mimořádných událostech bychom si měli pomáhat,“ míní Martin Laudát.

Sbor dobrovolných hasičů ze Člunku stále vzpomíná na svého dlouholetého člena Jaromíra Tippla, který byl pokladníkem

a vždy pomáhal při nohejbalovém turnaji a jeho přípravách. „Kde se něco hlo, tam byl,“ hodnotí členové SDH Člunek. To samé platí i o jejich bývalém členovi Jiřím Vlkovi, nechyběl na jediné brigádě.

Členové: Martin Laudát – starosta, Petr Sobotka – velitel, David Regásek – jednatel, Tomáš Kostka – náměstek starosty, David Klimeš – pokladník, Jaroslav Filsák st., Pavel Strnad, Petr Strnad, Jiří Laudát, Rudolf Laudát

S karate začal v sedmnácti. V roce 2016 si splnil svůj sen a o rok později získal pátý dan

Možná někteří ani netuší, že na člunské návsi žije úspěšný karatista. Původně si myslel, že se vše naučí během dvou let. Postupně přišel na to, že karate je určitá cesta

Lucie Filsaková

Čtyřiačtyřicetiletý Vlastislav Běhoun žije spolu s manželkou Kateřinou ve Člunku od roku 2000. Do svých osmi let bydlel v Čiměři, odtud se přestěhoval v osmi letech do Nové Bystřice.

Ve svých 17 letech začal cvičit v Nové Bystřici karate. „Přivedl mě k němu

kamarád, který chtěl také cvičit, ale po šesti měsících skončil,“ vysvětluje karatista Běhoun. Zpočátku bral karate jen jako sportovní kroužek, kde se bude hýbat a naučí se bránit. Také si myslel, že během dvou let bude vše umět. Karate pro Vlastislava Běhouna už dávno není jen sport, ale učení na celý život. Studuje se už stovky let, je to něco, co má tradiční a historický význam. „Dnes už vím, že karate

znamená v překladu cestu,“ vysvětluje otec dvou synů, staršího Lukáše a mladšího Adama. „Náš styl Goju-ryu má první zmínky okolo roku 1875 (pozn.red. tehdy se jmenoval Naha-te),“ pokračuje Běhoun. Synové začali cvičit při založení klubu v roce 2011. Ovšem, když začali chodit na střední školu, museli kvůli časové

Dokončení na další straně

Dokončení z předchozí strany

náročnosti školy skončit.

Podle něho je pro karate u starších lidí důležité najít si čas a smysl v tréninku. Nikdy není pozdě začít. „Karate je dobré v tom, že se při tréninku zapojí každá část těla a už v rozvíčce jsou schovány techniky karate,“ popisuje. Naštěstí nenastala situace, kdy by musel Vlastislav Běhoun použít karate při sebeobraně.

Od roku 2011 má společně s Robertem Neradem vlastní klub Okinawa Karate Do. Právě probíhá nábor nových členů. Jak karatista prozrazuje, již si splnil svůj sen, tím byl cesta na ostrov Okinawa. V roce 2016 strávil dva týdny na ostrově Okinawa. „Tam jsem mohl cvičit v honbu dojo (pozn.red. tělocvična) senseie Morio Higaonny,“ líčí. V roce 2001 obdržel po tříhodinové zkoušce první dan, tedy černý pás. O 16 let později získal v Londýně už pátý dan IOGKF (pozn.red. celosvětová organizace karate). Zkouška na pátý dan trvala dvě hodiny po třídenním velmi náročném semináři.

Vlastislav Běhoun se spolu se svým kolegou snaží v klubu naučit děti bránit, nikoli útočit. U dětí k tomu dochází hravou formou. „Většina dětí s karate začíná kvůli filmům typu Ninja atd. Děti, které mají

| Vlastislav Běhoun se svými členy z klubu Okinawa Karate Do v 1. kole Národního poháru Goju-ryu v Hustopečích (červen 2021). První řada zleva Karol Filip, Aneta Lehká, Alex Režábek, Petr Nguyen, druhá řada zleva Karolína Šlechtová, Anna Rypalová, Jana Stropková, Vlastislav Běhoun. Foto z archivu klubu Okinawa Karate Do

snahu a chodí na tréninky pravidelně, jezdí i na soutěže po celé České republice. Náš nejúspěšnější závodník, Jiří Snížek, vyhrál titul mistra České republiky. Nyní navštěvuje už i mezinárodní soutěže,“

říká Běhoun, který jezdí s dětmi z karate na výlety. Už několikrát společně strávili víkendy ve Člunku a v Kunějově, aby se všichni lépe poznali a měli kamarádské vztahy.

Za pár dní začne ve Člunku sloužit Z-BOX

Jakmile bude zaveden místní Z-BOX do systému, mohou ho začít občané naplno využívat

Lucie Filsaková

(zdroj smartmen.cz, zasilkovna.cz)

foto: Simona Palová

Výdejní box je samoobslužné bezkontaktní výdejní místo. Svým zákazníkům je k dispozici 24 hodin sedm dní v týdnu. Zásilku je možné si vyzvednout kdykoliv.

Z-BOXy Zásilkovny fungují bez displeje, bez platebního terminálu. Napájeny jsou vlastními solárními panely. K jejich obsluze je nutný chytrý telefon, v němž bude stažena aplikace s názvem Zásilkovna.

Zákazník si objedná zboží v e-shopu, který doručuje se Zásilkovnou. Následně si jako výdejní místo doručení zboží zvolí daný Z-BOX. Jakmile do něj zásilka dorazí, přijde zákazníkovi informační e-mail a SMS zpráva. Zákazník si u Z-BOXu ve svém telefonu zapne bluetooth, polohové služby (GPS) a otevře zmíněnou aplikaci, poté se schránka s danou zásilkou sama otevře. Aplikace Zásilkovna je naprogramována tak, že uživatel ukazuje na displeji velmi jednoduché pokyny krok po

kroku. Celý výdej zásilky trvá necelých 10 sekund. Zásilku je důležité mít zaplacenou dopředu.

Kapacita Z-BOXu je 20 až 60 zásilek. Pokud si zákazník vyzvedne zásilku ještě též den, lze denně vydat celou kapacitu Z-BOXu, a to bez front, bez hledání zásilky na výdejním místě a bez ohledu na otevírací dobu. Z-BOXy se zaváží jednou denně. Jestliže je zákazníci rychle vyprázdní, je Zásilkovna připravena je zavážet častěji.

Zásilkovna uvádí, že kurýr se pokouší dodat zásilku do Z-BOXu třikrát, tzn. tři dny po sobě. Po třetím neúspěšném pokusu zásilku zaveze týž den na nejbližší výdejní místo Zásilkovny. Zákazník obdrží SMS zprávu s instrukcemi. Na nejbližší výdejní místo je doručena i zásilka, jež se nevejde do Z-BOXu. Informaci o dostupnosti konkrétního Z-BOXu sdílí Zásilkovna s napojeným e-shopem. Nicméně k fyzickému doručování dochází se zpožděním jednoho i více dnů, kdy se kapacita mění. Zásilka čeká na vyzvednutí tři dny.

| Z-BOX stojí ve Člunku vedle prodejny potravin.

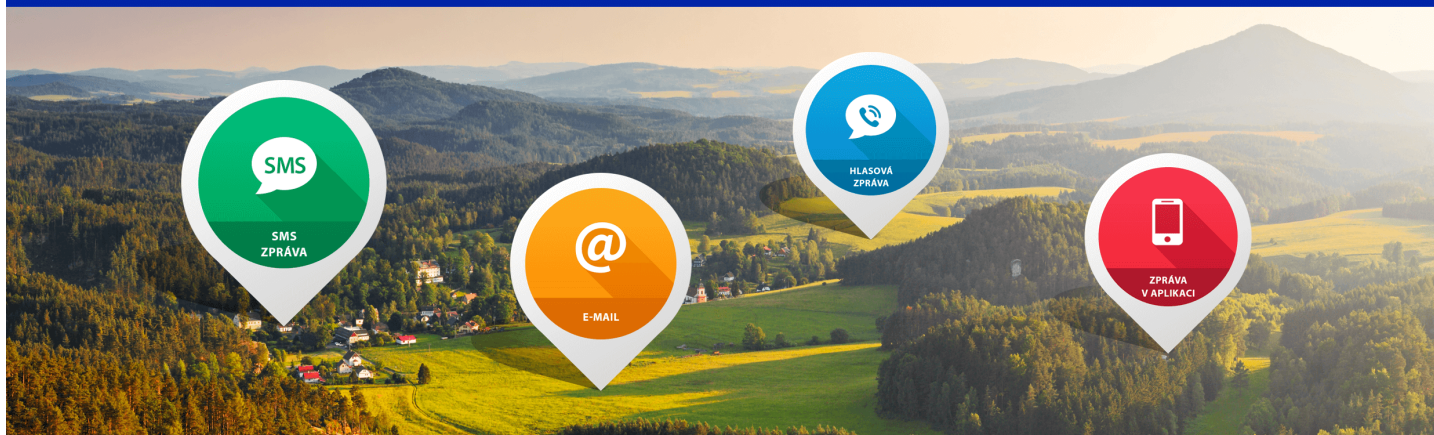
Člunek zavádí Mobilní Rozhlas

Vážení občané,

zavádíme u nás moderní službu – Mobilní Rozhlas, díky které budete vždy včas informováni.

Zaregistrujte se a následně budete **ZDARMA** dostávat **zprávy o aktualitách** jako jsou upozornění na výpadky vody, elektřiny, čištění ulic, pozvánky na kulturní i sportovní události a mnoho dalšího **pohodlně do Vašeho telefonu či e-mailu**.

Jak se mohu **ZDARMA** zaregistrovat?

K dispozici
i mobilní aplikace

Přes **registrační formulář** na adrese:

<https://clunek.mobilnirozhlas.cz>

Nebo tímto **registračním letákem**, který stačí vyplnit a doručit na úřad.

Registrace do služby Mobilní rozhlas

Jméno a Příjmení:

Bydliště:

Tel. číslo:*

E-mail:

Datum narození:

Pohlaví: Muž Žena

*povinná informace

Zvolte skupiny informací:

☒ Krizové informace	☐ Chataři a zahrádkáři	☐ Dobrovolníci
☐ Dopravní informace	☐ Informace z úřadu	☐ Kulturní akce
☐ Majitelé zvířat	☐ Nabídky místních obchodů	☐ Nevidomí a slabozrací
☐ Odstávky a poruchy	☐ Rodiny s dětmi	☐ Senioři
☐ Sportovní akce	☐ Zpravodaj	

Pro platnost registrace je nutné podepsat souhlas se zpracováním osobních údajů na zadní straně tohoto registračního letáku.

Souhlas se zpracováním osobních údajů
podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR)

Jako subjekt údajů souhlasím, aby správce osobních údajů: obec Čluněk, IČ 00246468, se sídlem Čluněk 21, Čluněk, zpracovával moje osobní údaje
v rozsahu

- jméno a příjmení, bydliště, pohlaví, rok narození
- telefonní číslo, e-mailová adresa, IP adresa počítače, mobilního telefonu či jiného zařízení, aktuální poloha, pohyb

za účelem

- prokazatelného poskytnutí souhlasu se zpracováním osobních údajů;
- využívání služeb komunikačního ekosystému Mobilní Rozhlas a partnerských projektů Zlepšeme Česko, Uklidme Česko a ZmapujTo (dále jen partneři); přes Mobilní Rozhlas můžu např. dostávat informační a krizové zprávy o dění v mé obci, můžu vyjadřovat svůj názor v anketách, může být zjišťována moje poloha nebo pohyb. To vše slouží pro zlepšení fungování lokálních služeb, pro zajištění lepších kulturních a sociálních potřeb, pro označení konkrétního místa nebo trasy apod.

na dobu zapojení obce do komunikačního ekosystému Mobilní Rozhlas.

Pokud mi ještě nebylo 15 let, musí výše uvedený souhlas dát také můj otec, matka či jiný zákonný zástupce. Prohlašuji, že toto omezení je mi známo a nijak ho neobcházím.

Správce osobních údajů:

obec Čluněk, IČ 00246468, se sídlem Čluněk 21, Čluněk

Kontaktní údaje pověřence pro ochranu osobních údajů:

Ing. Roman Fáber, telefon: +420606618511, email: poverenec@compact-office.cz

Vaše osobní údaje budou předány v nezbytně nutném rozsahu provozovateli komunikačního ekosystému Mobilní Rozhlas, kterým je k datu poskytnutí tohoto souhlasu MUNIPOLIS s.r.o., IČ 291 98 950, se sídlem Londýnské náměstí 886/4, 639 00 Brno. Tato společnost bude **zpracovatelem osobních údajů**, tedy bude Vaše osobní údaje pro správce osobních údajů používat.

Poskytování osobních údajů je **smluvním požadavkem** k zajištění řádného fungování komunikačního ekosystému Mobilní Rozhlas (systém je obcím poskytován na základě smlouvy). **Poskytnutí buď telefonního čísla nebo e-mailové adresy je povinné, poskytnutí ostatních údajů je dobrovolné.**

Informace správce osobních údajů:

OBECNĚ:

- Vaše osobní údaje budou na základě souhlasu uchovány po dobu 5 let, resp. po dobu zapojení obce do komunikačního ekosystému Mobilní Rozhlas, nejvýše do odvolání tohoto souhlasu; pro krizovou komunikaci po dobu, po kterou se k Vám bude moct efektivně dostat přes Mobilní Rozhlas zpráva pro ochranu Vašeho životně důležitého zájmu
- **máte právo získat přístup** ke svým osobním údajům, tedy získat od správce nebo zpracovatele osobních údajů potvrzení, zda Vaše osobní údaje jsou či nejsou zpracovávány; pokud ano, máte právo získat přístup k těmto údajům a dalším konkrétním informacím
- **máte právo na opravu** svých zpracovávaných osobních údajů, pokud jsou nepřesné. S přihlédnutím k účelům zpracování **můžete požadovat doplnění** neúplných osobních údajů
  - své údaje změňte v nastavení svého účtu na internetových stránkách nebo v mobilní aplikaci
- **máte právo na výmaz** osobních údajů v zákonem stanovených případech
  - zvolte možnost smazání profilu (odebrání účtu) na internetových stránkách nebo v mobilní aplikaci
- **máte právo na omezení zpracování** osobních údajů v zákonem stanovených případech
- **můžete získat své osobní údaje** ve strukturovaném, běžně používaném a strojově čitelném formátu a **můžete předat své osobní údaje jinému správci**
- **kdykoli můžete odvolat svůj souhlas se zpracováním osobních údajů**, čímž nebude dotčena zákonnost zpracování před tímto odvoláním
  - souhlas můžete odvolat paušálně nebo pro jednotlivé obce v nastavení svého účtu na internetových stránkách nebo v mobilní aplikaci
- **máte právo podat stížnost** u Úřadu pro ochranu osobních údajů, pokud se domníváte, že správce či zpracovatel osobních údajů zpracovávají Vaše osobní údaje neoprávněně či jinak porušují Vaše práva
  - bližší informace včetně formuláře jsou dostupné na www.uouu.cz

ZVLÁŠTNÍ:

- **Máte právo kdykoli vznést námitku proti zpracování** osobních údajů, které se Vás týkají, pro účely informování o novinkách komunikačního ekosystému Mobilní Rozhlas a jeho partnerů. Po vznesení námítky nebudou již Vaše osobní údaje pro tento účel zpracovávány.

Není-li výše uveden způsob využití Vašich práv, můžete kontaktovat e-mailem pověřence správce nebo zpracovatele.

V _____ DNE _____

PODPIS SUBJEKTU ÚDAJŮ (OBČANA) _____

Podmínky pro příjemce informací naleznete na adrese: samosprava.mobilnirozhlas.cz/obchodni-podminky-prijemci-informaci

Po roce se sešli Čluňáci opět pod hvězdami

text a foto: Lucie Filsaková

Člunek/Jednalo se o 2. ročník sousedského posezení před místní klubovnou. Nutno vyzdvihnout, že tady nechyběl ani nově zvolený starosta Jan Beránek. Účast byla hojná. Akce se zúčastnilo okolo 60 lidí. Každý přinesl něco dobrého k jídlu i k pití. Jak většina lidí už ví, do vsi přišla s „Míšou“ Dvořákem kultura. Kdo chtěl, mohl si zatancovat. Hrály ploužáky, rockové pecky a dostalo se i na pohádkové písničky a dechovku. Při písničce Sokolíci se dokonce, jak je tradicí, tančilo na stole.

Úpravy sběrného dvora

text a foto: Lucie Filsaková

Člunek/Na konci srpna proběhlo bagrování člunckého sběrného dvora a cesty svobody vedoucí do Lomů. Následně byl na těchto místech pokládán recyklát.

Větší děti zarecitovaly občánkům

text: Lucie Filsaková
foto: Martin Kozák

Kunějov/Básničky a přání na vítání občánků s dětmi navčila jako tradičně Romana Matějková. Zleva: Pavel Klimeš, Amálie Danielová, Josef Pala, Adam Srp a Natálie Plachá.

Společenská kronika

Noví občánci (rok 2020 – srpen 2021)

Stela Svobodová (Lomy)
Antonín Lubina (Člunek)
Anděla Parolková (Člunek)
Matyáš Pavel Křenek (Lomy)

Anna Skalníková (Lomy)
Filip Dušek (Člunek)
Karolína Machová (Člunek)

Návštěva klubu letectví JH

text: Lucie Filsaková

foto: Petr Homola

Člunek/V úterý 24. srpna přišli občané Člunku společně s některými členy z Klubu historie letectví Jindřichův Hradec uctít památku osádky letounu B-24 Liberator sestřelené během druhé světové války u Lomů. Na čluneckém hřbitově byly položeny věnce a předseda tohoto klubu Vladislav Burian pronesl pár vět o historii.

Praktické informace

Obec Člunek, Člunek 21, 378 33 Nová Bystřice | tel. 384 397 105, www.clunek.cz | IČO: 00246468, DIČ: CZ00246468, ID DS: 9sfb6nf
Bankovní spojení: 3061423/0300

STAROSTA:

- Jan Beránek – starosta@clunek.cz, 725 590 443

MÍSTOSTAROSTKA:

- Mgr. Simona Palová – spalova@clunek.cz, 725 369 442

ÚČETNÍ:

- Ing. Kateřina Podhrázká – ou@clunek.cz, 384 397 105

ÚŘEDNICE:

- Emílie Furdaničová – ou@clunek.cz, 384 397 105

IDENTIFIKACE POVĚŘENCE PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ:

- Ing. Roman Fáber – 606 618 511, poverenec@compact-office.cz

ZASTUPITELÉ:

- Miroslav Pospíchal – mpospichal@clunek.cz
- Aleš Seitl – aseitl@clunek.cz
- Petr Sobotka – psobotka@clunek.cz
- Ladislav Bureš
- Ladislav Vopravil

Úřední hodiny

Pondělí:	7:00–11:30	12:00–17:00
Úterý:	7:00–11:30	12:00–14:00
Středa:	7:00–11:30	12:00–17:00
Čtvrtek:	7:00–11:30	12:00–14:00
Pátek:	7:00 – 11:30	

Prodej palivového dřeva

Obec Člunek nabízí občanům palivové dřevo z obecních lesů. Cena za m³ je 350 Kč. Je nutné si zařídit vlastní dopravu. Obecní úřad, kam se mohou chodit zájemci hlásit, může poskytnout kontakt na dopravce.

Obecní knihovna

Z důvodu rekonstrukce obecního úřadu bude knihovna dočasně uzavřena, výpůjčky po domluvě se Simonou Palovou (tel. 725 369 442).

Provozní doba sběrného dvora

Otevřeno od dubna do listopadu – každou sudou sobotu.
Po dohodě mimo pracovní dobu na tel. 775 399 343